

6. Литвиненко А. Н., Татьяначенко М. А. Методологические вопросы оценки экономических аспектов конкурентоспособности машинотехнической продукции // Приложение к БИКИ. – 1981. – № 1.
7. Машинобудування в Україні: тенденції, проблеми, перспективи / Н. В. Тарасова, І. С. Калініченко, В. А. Романенко [та ін.] ; НАН України Рада по вивченню продуктивних сил України ; за ред. Б. М. Данилишина. – Ніжин : Аспект-Поліграф, 2007. – 307 с.
8. Юрик Н. Є. Антикризова стратегія – умова стабільного розвитку підприємства / Н. Є. Юрик, Н. Б. Кирич // Сталий розвиток економіки. – 2010. – № 3. – С. 57–62.

Дидоренко Т.В., Белова И.М.

Тернопольский национальный экономический университет

ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРЄДПРІЯТИЙ СЄЛЬСЬКОХОЗЯЙСТВЕННОГО МАШИНОСТРОЄННЯ

Аннотация

Обосновано необходимость повышения конкурентоспособности продукции, совершенствование производства, повышение эффективности использования свеклоуборочной техники. Определены пути повышения трансформационных процессов на предприятиях машиностроительной отрасли, обеспечения их развития на инновационно-логистических принципах – одно из важнейших условий возрождения АПК и построения индустриального общества, основанного на эффективном использовании научных знаний и высоких технологий.

Ключевые слова: конкурентоспособность, трансформационная способность, адаптивнотрансформационная способность, машиностроение.

Didirenko T.V., Belova I.M.

Ternopil National Economic University

TRANSFORMATION OF ENTERPRISES AGRICULTURAL ENGINEERING

Summary

The necessity of improving the competitiveness of products, improve production, raising the efficiency of sugar beet harvesting equipment. Ways of improving agricultural machine building enterprises transformations the standards of the European market. Renaissance transformation processes in machine-building enterprises, their development on innovation and logistics basis – one of the most important conditions for the revival of agriculture and construction of industrial society, based on the effective use of scientific knowledge and high technology.

Keywords: competitiveness, transformations, adaptivity ability machinery.

УДК: 336.71:336.77

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМНОСТІ КРЕДИТНИХ ПОРТФЕЛІВ ВІТЧИЗНЯНИХ БАНКІВ НА ОСНОВІ НОВОЇ РЕЙТИНГОВОЇ МЕТОДИКИ «РЕАЛЬНА ЕКОНОМІКА»

Животченко В.С., Подчесова В.Ю.

Харківський інститут банківської справи

Університету банківської справи Національного банку України

У статті розглянуто поняття проблемності кредитного портфелю банків, методи його розрахунку. Виокремлено чинники, які гальмують розвиток банків за сучасного стану економіки. Запропоновано використання нової рейтингової методики для детального аналізу проблемності кредитних портфелів вітчизняних банків. Сформовані та охарактеризовані показники проблемності кредитного портфелю банків, а також встановлено характер її впливу на фінансовий стан банків. Аналіз показників проблемності кредитного портфелю дає можливість поставити у відповідність кожному фактору певний рівень стійкості фінансово-економічної ситуації окремого банку: зростання обсягу безнадійних кредитів, відносний приріст недіючих кредитів, відношення резервів під кредитні ризики до безнадійних кредитів.

Ключові слова: кредитний портфель, проблемний кредит, рейтингова методика «Реальна економіка», коефіцієнт покриття безнадійних кредитів.

Постановка проблеми. Після світової фінансової кризи 2009 р. фінансово-кредитна система розкрила проблемні сторони сучасного вітчизняного банківського сектора, однією із яких є рівень кредитного ризику. Реалізувавшись, він призвів до значного погіршення якості кредитного портфелю

банків. Очевидно, що проблемна кредитна заборгованість не лише погіршує здатність банку генерувати прибуток, а й динамічно розвиватися в умовах мінливого зовнішнього середовища.

У зв'язку зі зростанням обсягів проведення кредитних операцій та значної частки проблемних

кредитів у банках постає необхідність удосконалення наявних методів дослідження проблемності кредитного портфеля банків. Тому проблема розробки адекватної оцінки якості є однією з пріоритетних, оскільки сьогодні не достатньо володіти ретроспективною фінансовою стану, а працювати випереджаючими методами аналізу кредитного портфелю, які б дозволяли зменшувати ризики втрат та збільшувати прибутки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить, що в науковій літературі дослідженню методів управління кредитним ризиком та оцінці проблемності кредитних портфелів приділяється достатня увага. Зокрема серед дослідників, які працювали над цією тематикою, можна виділити таких науковців, як А.О. Єпіфанова, О.А. Криклій, М.І. Дибун, С.В. Дмитрова, Г.Т. Карчеву, В.В. Коваленко, В.І. Міщенко.

Невирішені складові загальної проблеми. На сьогодні домінуюче положення серед всіх можливих ризиків для вітчизняних банків посідає кредитний ризик. При цьому, незважаючи на ґрунтовність теоретичної бази та застосування багатьох методик оцінки у сфері досліджуваної проблеми, більшість з них використовує при розрахунках один показник. В українських реаліях рейтинг банків з великими проблемними кредитами розрахований за цими методиками не показує справжньої картини стану банків, що і обумовлює необхідність пошуку новітніх методик.

Мета статті полягає в розкритті діючої практики методів оцінки проблемності кредитних портфелів банків для вдосконалення організації планування діяльності в банку за допомогою методики «Реальна економіка».

Виклад основного матеріалу дослідження. На сьогоднішній день у науковій літературі, у зв'язку з відсутністю загальноприйнятих критеріїв віднесення кредитів до категорії проблемних, та відмінності наявних у сучасній банківській практиці уявлень про рівні ризиків, та наслідки їх впливу на діяльність банку існують дискусії щодо трактування досліджуваного поняття.

Так, Васюренко О. В. визначає проблемний кредит, як той, що потребує здійснення комплексу заходів організаційного та адміністративно-правового характеру щодо повернення кредитних коштів з метою усунення можливих економічних збитків банку [3].

Більш ширше визначення дає Колікова О. М.: «Проблемним прийнято розуміти такий кредит, за яким позичальником не виконуються умови кредитного договору в частині своєчасного і повного погашення заборгованості, а також щодо якої в банку достатньо підстав вважати, що умови договору не будуть виконані [7].

Таким чином, систематизація та узагальнення існуючих підходів до визначення досліджуваного поняття дозволили сформулювати власне його розуміння. Так, проблемний кредит – це кредит, за яким не було вчасно і в повному обсязі проведено один або більше платежів за відсотками або основним боргом банком, було виявлено хоча б один критерій втрат первинних чи вторинних джерел забезпечення кредиту.

Оскільки, кожний банк має у своєму портфелі проблемні кредити, необхідно дати визначення кредитному портфелю банку. Кредитний портфель банку – це сукупність кредитів, що має певну структуру, що відповідає цілям і вимогам банку по ступеню ліквідності, прибутковості, ризику та напрямкам кредитування, розглянута як специфічно-го об'єкта управління.

Варто зауважити, спектр негативного впливу проблемних кредитів на діяльність банку та його фінансовий стан в цілому є досить широким, що було підтверджено вітчизняним досвідом. Зокрема, зростання проблемної заборгованості у кредитному портфелі банку супроводжується такими наслідками як зниження ефективності діяльності банку, зниження рівня ліквідності та платоспроможності, погіршення іміджу та рейтингових оцінок, що супроводжується ускладненням залучення ресурсів на зовнішніх та внутрішніх фінансових ринках, зниження рівня довіри населення до банку, що провокує дострокове вилучення коштів, виникнення додаткових фінансових витрат, що пов'язані з обслуговуванням та стягненням проблемних кредитів, тощо [5].

У зв'язку з цим виникає об'єктивна необхідність у дослідженні методів оцінки проблемних кредитів у вітчизняній банківській системі. Як показує практика, традиційні методи аналізу кредитного портфелю не є ефективними при багатокритеріальній оцінці. Через це для дослідження проблемності кредитного портфелю банку нами запропоновано застосування нової методики «Реальна економіка».

Одним з традиційних методів є аналіз проблемної заборгованості та її частка в загальному кредитному портфелі банків. Цей метод є досить суб'єктивним і не дає точну оцінку проблемності кредитного портфеля. Це пов'язане з тим, що до цих пір не вироблений оптимальний механізм вирішення проблеми простроченої заборгованості перед банками, немає відповіді на багато питань, пов'язаних з управлінням проблемними активами. Кожен банк вибирає для себе шляхи роботи з проблемними боргами самостійно відповідно до його структури, практикою взаємодії служб банку, обсягом і специфікою кредитного портфеля, ступенем його проблемності.

Також про рівень проблемності кредитних портфелів банків можна робити висновки і за величиною резервів, сформованих на відшкодування можливих втрат за кредитними операціями і відображених у балансах банків, та за коефіцієнтом забезпечення резервами кредитних вкладень. Але офіційні дані по резервах під кредити не відображають повною мірою якість банківських кредитних портфелів. Менеджменту банків не вигідно визнавати існування проблемної заборгованості, оскільки, згідно з нормативами НБУ, вона повинна покриватися адекватними резервами. Формування резервів у великих розмірах призводить до виникнення збитків, які акціонери банків змушені компенсувати збільшенням статутного капіталу [4].

Для вирішення цієї проблеми журналістським проектом «Реальна економіка» (далі «Реальна економіка») розроблено нову рейтингову методику розрахунків. Відповідальними за підготовку рейтингової методики стали Роман Корнилюк та Євген Шпитко. Готуючи рейтинг проблемності кредитних портфелів, «Реальна економіка» намагалася висвітлити дане питання максимально об'єктивно, не обмежуючись порівнянням банків тільки за одним показником обсягу безнадійних кредитів. Такий підхід дозволив більш виважено оцінити існуючу ситуацію з проблемною заборгованістю в розрізі окремих банків [8].

Дана методика дозволяє оцінити ефективність організації планування в банку шляхом створення резервів під кредитні ризики для покриття безнадійних кредитів. При підготовці методики рейтингу до уваги брали наступні фактори, які визначають проблемність кредитного портфелю банків: відношення безнадійних кредитів до кредитного портфелю, відношення недіючих кредитів до кредитного

портфелю, зростання обсягу безнадійних кредитів за півріччя, відносний приріст недіючих кредитів за півріччя та відношення резервів під кредитні ризики до безнадійних кредитів.

На сучасному етапі дуже гостро стало питання про проблемність кредитних портфелів у банках України, що пов'язане з недостатнім управлінням кредитними ризиками. На основі нової рейтингової методики «Реальна економіка» лідери рейтингу характеризувались найменш сприятливим поєднанням таких показників проблемності позик як обсяг і частка недіючих та безнадійних кредитів, зростання обсягу безнадійних кредитів, відносний приріст недіючих кредитів і коефіцієнту покриття безнадійних позик резервами під кредитні ризики. До першої п'ятірки банків за проблемністю кредитного портфеля увійшли ПАТ «Укросоцбанк», ПАТ «Дельта Банк», ПАТ «Укрексімбанк», ПАТ «Райффайзен банк Аваль», та ПАТ АБ «Укргазбанк». Рейтинг проблемності кредитних портфелів українських банків від «Реальної економіки» був розрахований на основі офіційних показників фінансової звітності за перші 7 місяців 2014 року для банків 1-ї та 2-ї групи за класифікацією НБУ.

Згідно з даними НБУ обсяг прострочених кредитів станом на 01.08.2014р. становив 107,3 мільярдів гривень – 10,8% від загального кредитного портфелю. Історичний максимум показника зафіксовано на рівні 11,2% на початку 2011 року (Рис. 1).

Структуру прострочених кредитів НБУ розкриває лише у розрізі галузей нефінансових корпорацій – 80,4 мільярда гривень, тоді як обсяги прострочених позик за іпотечними споживчими, муніципальними і державними кредитами не оприлюднюються регулятором.

Недіючі кредити (NPL, nonperforming loans) – загальна сума кредитів, які віднесені до IV (сумнівні) і V (безнадійні) категорії якості. МВФ рекомендує включати до недіючих кредитів усі позики, які прострочені більш ніж на 3 місяці та позики, обслуговування яких є слабким та незадовільним.

До обсягу недіючих кредитів відноситься загальний обсяг заборгованості за ними, а не тільки прострочена сума.

За перше півріччя 2014 року обсяг недіючих кредитів суттєво зріс: на 23% з 153 до 188 мільярдів гривень, тоді як загальний портфель кредитів клієнтам збільшився лише на 8%. Це частково пояснюється перерахунком валютних позик за новим курсом і відносно більшими сумами валютних кредитів у проблемному портфелі.

Проте НБУ та банківські асоціації заявляють, що це сталося не через погіршення реальної якості активів, а внаслідок запровадження нової класифікації кредитів відповідно до вимог постанови НБУ № 23 від 25 січня 2012 року (Рис. 2).

Відношення NPL до кредитного портфелю лишається досить високим, перебуваючи біля відмітки 20%.

Дана цифра, на відміну від офіційного рівня прострочених кредитів, більш наближена до оцінок частки проблемних кредитів, озвучених міжнародними рейтинговими агентствами S&P (20%), Moody's (35%), Fitch (20% NPL і 25-30% «потенційно проблемних» кредитів).

На цьому складнощі аналізу проблемних кредитних портфелів не закінчуються, адже кожен банкі має власну методику класифікації активів, що відкриває можливості для маніпуляцій і заважає аналітикам коректно порівнювати якість активів різних банків.

Аналізуючи дані відношення резервів під кредитні ризики до безнадійних кредитів маємо наступні показники по банках у відсотках: ПАТ «Укросоцбанк» (49,1%), ПАТ «Дельта Банк» (41,8%), ПАТ «Укрексімбанк» (90,3%), ПАТ «Райффайзен банк Аваль» (112,3%) та ПАТ АБ «Укргазбанк» (94,8%) (Рис. 3).

Обернена залежність свідчить про те, наскільки великою є для банків спокуса демонструвати регуляторам низьку частку проблемної заборгованості, щоб досягти кращих показників захищеності кредитів резервами за нижчих витрат на їх формування.

Натомість, високий рівень проблемної заборгованості не дозволяє банкам створити достатньо резервів для їх швидкого списання у майбутньому.

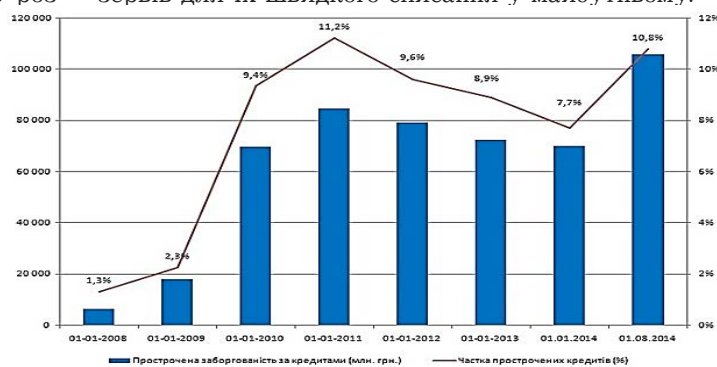

Рис. 1. Динаміка обсягу простроченої заборгованості, млн гривень

Джерело: [9]

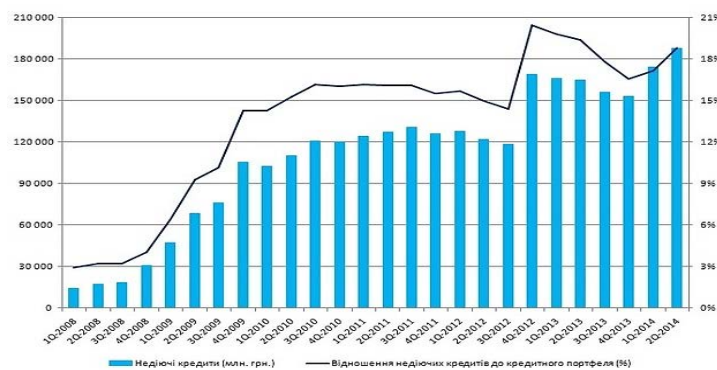

Рис. 2. Динаміка обсягу недіючих кредитів банків України, млн гривень

Джерело: [9]

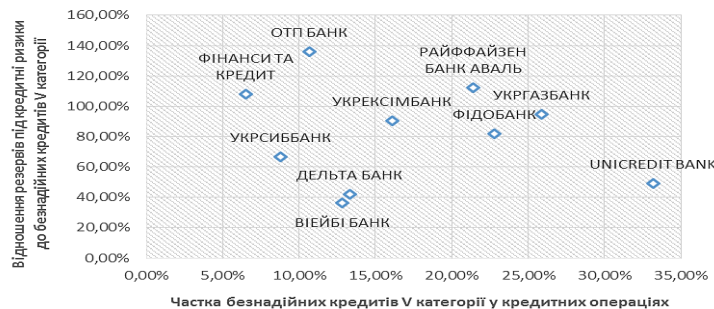

Рис. 3. Рівень покриття безнадійних кредитів загальними резервами під кредитні ризики в залежності від частки безнадійних кредитів у кредитному портфелі, %, станом на 1.07.2014 року

Джерело: складено автором на основі [9]

Рейтинг банків за проблемністю кредитних портфелів розрахований за методикою «Реальна економіка»

Банк	Загальний рейтинг	Обсяг безнадійних кредитів (V категорія), млн. грн.	Відношення безнадійних кредитів до кредитного портфелю, %	Обсяг недіючих кредитів (IV+V категорія), млн. грн.	Відношення недіючих кредитів до кредитного портфелю, %	Зростання обсягу безнадійних кредитів за півріччя, млн. грн.	Відносний приріст недіючих кредитів за півріччя, %	Відношення резервів під кредитні ризики до безнадійних кредитів, %
1 UNICREDIT BANK	5,29	16813	33,2%	18827	31,1%	2314	25,9%	49,1%
2 ДЕЛЬТА БАНК	5,43	8718	13,3%	11395	17,3%	3727	75,8%	41,8%
3 УКРЕКСІМБАНК	6,14	12918	16,1%	20164	25,1%	3627	44,2%	90,3%
4 РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ	7,43	10871	21,4%	13761	27,1%	2416	40,8%	112,3%
5 УКРГАЗБАНК	10,86	4824	25,9%	5049	27,1%	422	14,1%	94,8%
6 БАНК ФІНАНСИ ТА КРЕДИТ	12,00	1886	6,5%	6773	23,3%	452	175,9%	108,2%
7 УКРСИББАНК	12,14	2334	8,8%	3693	13,9%	482	72,8%	66,6%
8 ФІДОБАНК	12,29	1805	22,8%	2040	25,7%	410	34,0%	81,9%
9 ОТП БАНК	12,43	2919	10,7%	4394	16,1%	530	52,7%	136,1%
10 ВІЕЙБІ БАНК	12,43	2349	12,8%	2392	13,0%	557	21,3%	36,3%

Джерело: [8; 9]

За новою рейтинговою методикою «Реальної економіки» лідери рейтингу характеризувались найменш сприятливим поєднанням таких показників проблемності позик як обсяг і частка недіючих та безнадійних кредитів, зростання обсягу безнадійних кредитів, відносний приріст недіючих кредитів і коефіцієнту покриття безнадійних позик резервами під кредитні ризики (Табл. 1).

Таблиця 2

Формули розрахунку

№	Фактор	Формула*
1	Обсяг безнадійних кредитів (V категорія), млн. грн.	БК
2	Відношення безнадійних кредитів до кредитного портфелю, %	$\frac{БК}{К}$
3	Обсяг недіючих кредитів (IV+V категорія), млн. грн.	НК
4	Відношення недіючих кредитів до кредитного портфелю, %	$\frac{НК}{К}$
5	Зростання обсягу безнадійних кредитів за півріччя, млн. грн.	БК – БК. пп
6	Відносний приріст недіючих кредитів за півріччя, %	$\frac{НК - НК. пп}{НК. пп}$
7	Відношення резервів під кредитні ризики до безнадійних кредитів, %	$\frac{РК}{БК}$
	ЗАГАЛЬНИЙ ЗАЛІК	Середнє арифметичне балів факторів успішності

Джерело: [8]

* умовні позначення, використані у формулах, означають:

К – обсяг кредитів, наданих клієнтам, млн. грн.

БК – обсяг кредитних операцій, класифікованих за V категорією якості, млн. грн.

НК – обсяг кредитних операцій, класифікованих за IV і V категоріями якості, млн. грн.

РК – обсяг резервів під кредитні ризики, млн. грн.

X. пп – показник «X» півроку тому.

В розрізі кожного банку маємо такі розрахункові дані, які показують якість кредитного портфелю

банків, що визначається кількісно як середнє арифметичне балів, отриманих за абсолютними і відносними показниками проблемності кредитів.

Кожен з факторів проблемності кредитного портфелю банків розраховувався за відповідною формулою, джерелами даних були показники фінансової звітності, опубліковані на корпоративних сайтах банків, які беруть участь у рейтингу, дані НБУ (Табл. 2).

По кожному з факторів банки отримують бали, що дорівнюють порядковому місцю в рейтингу. Так, за факторами № 1-6 перше місце отримує банк з найбільшим значенням відповідного показника проблемності позик, лише за фактором № 7 перше місце отримує банк з мінімальним коефіцієнтом покриття безнадійних кредитів резервами.

Сума загального заліку для банку розраховується як середнє арифметичне балів усіх факторів проблемності кредитного портфелю. Чим менше значення загального заліку, тим більш проблемними є позики банку з точки зору абсолютних та відносних показників якості кредитного портфелю.

Запропонована методика аналізу кредитного портфелю банку передбачає комплексний підхід до вивчення кредитного напрямку діяльності комерційного банку, дає змогу оцінити його ефективність, визначити основні шляхи вдосконалення управління активами банку та підвищити результативність банківського менеджменту, що визначає актуальність даної методики та необхідність впровадження її в сучасних умовах.

Висновки і пропозиції. Таким чином, дана методика передбачає аналіз факторів, розрахованих на основі проблемних кредитних портфелів, значення яких дає орієнтовану картину стану банків. Це є лише одним із багатьох факторів, що впливають на надійність банків. Врахування на практиці даного підходу забезпечить передумови для створення прозорого та ефективного підґрунтя у сфері діагностики створення резервів під кредитні ризики та організацію планування діяльності банку для поліпшення кредитного портфелю.

Список літератури:

1. Криклій О. А. Управління кредитним ризиком банку: монографія / О. А. Криклій, Н. Г. Маслак. – Суми : ДВНЗ «УАБС НБУ», – 2008. – 86 с.
2. Підзельська І. А. Кредитні ризики та їх наслідки для банківської системи України в умовах поглиблення фінансової кризи / І. А. Підзельська // Банківська справа. – 2009. – № 8. – С. 102–108.
3. Васюренко О. В. Банківський менеджмент: посібник / О. В. Федулова. – К.: Академія, 2001. – 320 с.
4. Герасименко Р. Проблемні позики та прогнозування їх частки в кредитному портфелі банку [Текст] / Р. Герасименко, М. Дегтярьова // Вісник НБУ. – 2012. – № 4. – С. 40–46.
5. Сирота В. Управління проблемними кредитами як основа антикризових заходів банку [Текст] / В. Сирота // Вісник НБУ. – 2012. – № 11. – С. 51–55.
6. Довгань Ж. Управління кредитними ризиками банків в умовах економічної кризи // Вісник Національного банку України. – 2010. – № 8. – С. 51–55.
7. Колікова О. М. Моніторинг проблемних кредитів в споживчому банківському кредитуванні [Електронний ресурс] / О. М. Колікова // Фінансові дослідження. – 2010. – № 1. – Режим доступу: <http://elibrary.ru/item.asp?id=15617040>
8. Рейтинг проблемності кредитних портфельів – 2013 [Електронний ресурс] / портал «Реальна економіка». – Режим доступу: <http://real-economy.com.ua/publication/ratings/43756.html>
9. Дані фінансової звітності банків України [Електронний ресурс] / Офіційне інтернет-представництво Національного банку України. – Режим доступу : http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=64097
10. Статистична інформація [Електронний ресурс] / офіційний веб-сайт Державна служба статистики. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Животченко В.С., Подчесова В.Ю.

Харьковский институт банковского дела

Университета банковского дела Национального банка Украины

ИССЛЕДОВАНИЯ ПРОБЛЕМНОСТИ КРЕДИТНЫХ ПОРТФЕЛЕЙ ОТЕЧЕСТВЕННЫХ БАНКОВ НА ОСНОВЕ НОВОЙ РЕЙТИНГОВОЙ МЕТОДИКИ «РЕАЛЬНАЯ ЭКОНОМИКА»

Аннотация

В статье рассмотрено понятие проблемности кредитного портфеля банков, методы его расчета. Выделены факторы, которые тормозят развитие банков при современном состоянии экономики. Предложено использование новой рейтинговой методики для детального анализа проблемности кредитных портфельей отечественных банков. Сформированы и охарактеризованы показатели проблемности кредитного портфеля банков, а также установлен характер ее влияния на финансовое состояние банков. Анализ проблемности кредитного портфеля позволяет поставить в соответствие каждому фактору определенный уровень устойчивости финансово-экономической ситуации отдельного банка: рост объема безнадежных кредитов, относительный прирост недействующих кредитов, отношение резервов под кредитные риски к безнадежным кредитам.

Ключевые слова: кредитный портфель, проблемный кредит, рейтинговая методика «Реальная экономика», коэффициент покрытия безнадежных кредитов.

Zhivotchenko V.S., Podchesova V.Y.

Kharkiv Institute of Banking of the University of Banking
of the National Bank of Ukraine

RESEARCH PROBLEM LOAN PORTFOLIOS OF DOMESTIC BANKS ON THE BASIS OF A NEW RATING METHODOLOGY «REAL ECONOMY»

Summary

In the article the concept of the problematical character of the loan portfolio of banks, the methods of its calculation. Factors that hinder the development of banks in the economy. The proposed new rating methodology for a detailed analysis of problematic loan portfolios of domestic banks. Formed and characterized by indicators of problematic banks' credit portfolio, as well as the nature of its impact on the financial condition of banks. The analysis of indicators of problematic loan portfolio gives you the ability to assign each factor a certain level of stability of the financial-economic situation of the individual Bank: growth in the volume of bad loans, the relative growth of non-performing loans ratio of allowance for credit risks in bad loans.

Keywords: credit portfolio, problematic credit, rating methodology «Real economy», the coverage ratio of non-performing loans.